

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XCVII. Qvæ In Divini Officii Recitatione animaduertenda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

minimè attentionem impedire, aut animum distrahere possit. *Matth. 6. v. 6. Tu cum oraueris intra in cubiculum tuum, & clauso ostio, ora patrem tuum in abscondito.*

§. Sextò. Appareat coram Deo magna cum animi subiectione, reputantis ex vna parte tuam vilitatem & abiectionem, ex altera verò rei, quam aggreditur, momentum, Dei que excellentiam, quo cum est acturus, quem & initio suppliciter adorabit. *Oratio humilientis se nubes penetrabit Eccles. 35. v. 21.*

§. Septimò. Sperare debet, pro Dei benignitate, quæ petit, se impetraturum (*spes non confundit Rom. 5. v. 4.*) ac Deum precari, vt primùm omnium concedat vim & gratiam attentè, decenter, salutariter sanctissimo huic studio vacandi, aliqua breui precatiuncula animum, veluti præludio, excitando ac præparando.

C A P. XCVII.

QVÆ IN DIVINI OFFICII RECITATIONE animaduertenda ?

§. Primò. Vt corporis habitus & compositio sit decora & modesta. Cogitemus, ait S. Cyprianus in Explicat. Orationis Dominicæ, nos sub conspectu Dei stare: placendum est diuinis oculis & habitu corporis & modo vocis.

§. Secundò. Verborum pronuntiatio sit clara & distincta, voeibus non contractis, aut incis: deinde sit temperata, procul à nimia festinatione; Postremò pia, simplex, sine ostentatione & leuitate & æmulatione, vt videantur nullo modo verba prophana, sed sancta, vt reuera sunt.

§. Tertiò.

§. Tertio. Curandum, ne quam ob causam negotium hoc sanctissimum interrumpatur aliis vel negotiis vel colloctionibus, jocisque aut gestibus indecoris.

§. Quarto. Adhibenda est deuotio, quæ nihil aliud est, quam propensio quadam & affectio pia nostræ voluntatis in Deum ex humili & prompto studio eum colendi.

§. Ad quam deuotionem in nobis excitandam prodesse potest. Primo. Eam deuotionem ab omnium bonorum parente & largitore Deo precari. Secundo. Vidisse breuem Psalmorum explicationem. Tertio. Vivam seruire in animo & magnam opinionem de sacrarum precum excellentia eamque crebro reuocare. Quarto. Singulis diebus diligenter meditari diuina mysteria & beneficia: semper enim aliqua eiusmodi occurrunt in sacris literis ad ea pertinentia. Quinto. Ardenti studio teneri perfectionis consequendæ: qui enim aliquid ardentem exoptat, ex omnibus rebus aliquid elicit, quo ad suam cupiditatem explendam vtatur. Sexto. Exstimulare identidem nos ipsos nostram socordiam increpando, vel miseriam deplorando. Septimo. Singularum horarum preces ad aliquod pium mysterium applicando, ut diuinæ comprehensioni, ad iudices raptationi & accusationi, flagellationi, & condemnationi, crucifixioni, morti, depositioni à cruce, sepulturæ, & id genus alijs.

§. Quintum est attentio omnino necessaria, vna ex tribus, vel materialis, ad distinctam verborum pronunciationem, vel formalis, ad verborum sensum: vel finalis, quæ est veneratio & cultus Dei, & ad hanc postremam præcipuè applicandus est animus. Quamobrem impedimenta remouenda sunt, quæ fere sunt tentationes, ac mentis euagationes, imò ex maxima
inbe-

imbecillitate modò ex ingenio nostro, modò ex Dæmonis artibus, interdum etiam ex solitudine rerum gerendarum, vel jam gestarum memoria. Quibus omnibus prudenter est occurrendum, suo cuiq; modo, & Deo supplicandum, vt nobis suppediter affluenter auxilia sua, quibus hoc illi tributum persoluere quàm cumulatissimè possimus. Ad excitandam fovendamq; deuotionem & attentionem, confert plurimum, in animo suo commouere eos sensus & affectus, qui in verbis exprimuntur, vt laudis diuinæ, gratiarum actionis, venerationis, subiectionis, doloris peccatorum, gaudii, spei, & alios similes. Illud deniq; animaduertendum, cum sacræ Historiæ vel vitæ narratur eorum, de quibus officium celebratur, attentionem requiri multò maiorem.

§. Post officium primò agenda sunt gratiæ, quòd suas laudes Deus non dedignatus sit nostro ore pronunciarì; Secundò, offerenda sunt Deo nostræ preces. Tertio, iterum precandum, vt diuini verbi semina, per sacras Historias in animo nostro sparsa, fructus vberes ferant. Quarto, venia de negligentia petenda est; solent aliqui singulis septem Horis Canonicis aliquem Psalmum pœnitentialem pro suis & alienis recitare peccatis, quod quidem non est necessarium, sed laudabile & fructuosum.

§. Ex his, quæ hæctenus de Canonicis Horis, docuimus, luce meridiana clariùs est, impiè illas à Ioanne Wiclefo apud Thomam Waldensem Tom. 3. de Sacramentalibus c. 24. & à Thaboritis Bohemis apud Aneam Syluium de Origine Bohemorum cap. 35. à Martino Lutero libr. extremo de abroganda Missa, improbatas esse. Lupus ouem non ducit vxorem, nec Sectarius sibi jungit pietatem, & quod in se non diligit, in aliis detestatur.

Q

CAP.